

PIES Z CASTRO LABOREIRO

(Cão de Castro Laboreiro)

Wersja polska : luty 2011

POCHODZENIE : Portugalia.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA : 13.10.2010.

UŻYTKOWOŚĆ : Pies stróżujący i obrońca stad.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznauclery, molosy i szwajcarskie psy do bydła.
Seksja 2.2 Molosy typu górskiego.

Bez prób pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Nazwa tej jednej z najstarszych ras z Półwyspu Iberyjskiego pochodzi od wsi Castro Laboreiro, leżącej w rejonie Melgaço na najbardziej północnym krańcu Portugalii, z której się wywodzi. To okręg wiejski, o zróżnicowanej rzeźbie terenu, od doliny rzeki Minho po Góry Peneda i Soajo, osiągające wysokość 1400 m. Ograniczony jest rzekami Minho, Trancoso, Laboreiro i Mouro.

WRAŻENIE OGÓLNE : Pies trochę w typie mastyfa, sprawny, o atrakcyjnym wyglądzie i umaszczeniu. Wyraz poważny i groźny, budowa i krzepa mieszkańca gór.

WAŻNE PROPORCJE : Pies o trochę wydłużonej sylwetce (proporcja długości tułowia do wysokości w kłębie jak 7 do 6), głębokość klatki piersiowej jest nieco mniejsza od połowy wysokości w kłębie. Linie profilu głowy nieco rozbieżne, kufa nieco krótsza od mózgowcaszki w proporcji 5 do 6.

ZACHOWANIE/TEMPERAMENT : Oddany i posłuszny towarzysz rodziny, niezawodny obrońca stad przed wilkami, ciągle jeszcze licznie występującymi w tym rejonie. Dzięki swej stałej czujności jest doskonałym stróżem posiadłości, którą gorliwie patroluje. Ma szlachetną naturę, jest bystry i aktywny, i może wykazywać pewną wrogość, ale bez zaczepności. Jego alarmujące szczekanie ma bardzo charakterystyczne brzmienie i przebiega od dźwięku głębokiego, poprzez niski, aż po wysoki i przedłużony.

GŁOWA : Średniej wielkości, raczej lekka niż ciężka, czysta w liniach ale nie sucha, z obfitą, ale nie pomarszczoną skórą, długa, prawie prostokątnego obrysu.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Średnio rozwinięta, lekko wypukła i umiarkowanie szeroka. Linie profilu są trochę rozbieżne, ale głowa jest w zarysie prostokątna. Łuki brwiowe słabo rozwinięte, a bruzda czołowa ledwo widoczna, podobnie jak i guz potyliczny.

Stop : Mało wyraźny, znajduje się w większej odległości od potylicy niż od czubka nosa.

TRZEWIOCZASZKA : Mocne pazury

Nos : W jednej linii z grzbietem nosa, duży, dobrze rozwinięty. Nozdrza szeroko otwarte. Zawsze czarny.

Kufa : Długa, mocna, o prostym profile, stopniowo zwężająca się ku nosowi, ale nie jest ani szpiczasta, ani wąska.

Wargi : Przylegające, z niezbyt mocno wykształconymi kącikami, ani mięsiste, ani obwisłe. Błony śluzowe i podniebienie mocno pigmentowane na czarno.

Uzębienie : Szczęki mocne, dobrze umięśnione i domknięte. Pełne uzębienie, zęby mocne i białe, dobrze rozmieszczone i osadzone w dziąsłach. Zgrzyz nożycowy, cęgowy może być dopuszczalny.

Policzki : Płaskie; płynnie, bez przewężenia przechodzą w kufę.

Oczy : Średniej wielkości, kształtu migdała, skośne, osadzone w jednej linii, ani wypukłe, ani głęboko osadzone. Brązowe, w odcieniach od jasnego brązu przy jaśniejszej maści, po ciemne, niemal czarne przy maści ciemnej. Wyraz raczej groźny. Powieki czarne.

Uszy : Dość wysoko osadzone, naturalnie wiszące równolegle do boków głowy. Cienkie, niemal trójkątne, na końcach zaokrąglone, średniej wielkości (długość taka sama jak szerokość). Przy pobudzeniu skierowane do przodu.

SZYJA : Dobrze osadzona, zapewnia dumne noszenie głowy, krótka, prosta, mocna, proporcjonalnie gruba, bez podgardla.

TUŁÓW:

Linia górną : Prosta lub lekko opadająca.

Kłęb : Płynnie przechodzi w szyję i grzbiet.

Grzbiet : Średniej długości, mocny, dłuższy od lędźwi.

Lędźwie : Krótkie, szerokie, dobrze umięśnione, płynnie przechodzące w zad.

Zad : Krótki, szeroki, dobrze umięśniony, łagodnie opadający. Może być nieco wyższy, niż kłęb.

Klatka piersiowa : Owalna, średniej szerokości i głębokości.

Linia dolna i brzuch : Wyraźnie wznosi się od mostka do słabizny; brzuch niezbyt pojemny, wyraźnie podciągnięty w stosunku do mostka.

OGON : Naturalny, osadzony wyżej niż przeciętnie, u nasady gruby. W spoczynku zwisa do stawu skokowego, ale nie jest schowany między pośladkami. Dobrze owłosiony; włos długi i gęsty, zwłaszcza na spodzie, pogrubia ogon w połowie długości, w końcowej części tworzy szczotkę. Ogón ma kształt szabli, i zazwyczaj noszony jest nisko. Przy pobudzeniu wznosi się powyżej linii grzbietu, zawinięty do przodu i trochę na bok, ale nie aż tak mocno, by dotykał grzbietu.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Mocne i dobrze umięśnione. Oglądane z przodu i z boku - idealnie proste. Kośćec mocny.

Łopatka : Mocno zaznaczone stawy; kątownie w stawie barkowym średnie.

Ramię : Dobrze rozwinięte i umięśnione.

Podramię : Proste, stopniowo staje się coraz cieńsze w stronę nadgarstka. Mocny kośćec, przekrój prawie okrągły.

Śródrećce: Ani długie, ani mocno nachylone.

Łapa : Proporcjonalna do wielkości psa i raczej okrągła, kocią, niż owalna. Palce mocne i zwarte, wysklepione. Łapy nie są skierowane do wewnątrz ani na zewnątrz. Pazury mocne, twarde, umiarkowanie starte, czarne lub ciemno szare. Opuszki twarde i mocne.

KOŃCZYNY TYLNE : Mocne i dobrze umięśnione. Oglądane z tyłu całkowicie proste, kośćec mocny.

Udó : Dobrze wykształcone, mocno umięśnione, tak, że widoczne jest przy oglądaniu z tyłu.

Staw kolanowy : Kątownie średnio rozwarte.

Podudzie : Dobrze umięśnione, o mocnym kośćcu.

Staw skokowy: Wysoki, dobrze wykształcony, kąt średnio rozwarty.

Śródstopie : Mocny kośćec, na przekroju niemal okrągły. Mogą występować pojedyncze lub podwójne wilcze pazury.

Łapa: Identyczna jak przednia.

CHODY : Ruch swobodny i rytmiczny, kończyny poruszają się równolegle do linii środkowej. Najczęstszym tempem jest stęp, czasem swobodny kłus z inochodem. Pies porusza się szybciej tylko wówczas, gdy jest to niezbędne.

SZATA

SIERŚĆ: Na tułowiu krótka (około 5 cm długości), bez podszerstka, trochę matowa, gładka, na ogół przylegająca i bardzo gęsta; zwykle krótsza i bardziej gęsta na głowie i uszach, gdzie jest miękka i delikatna, podobnie jak na kończynach poniżej łokci i stawów skokowych. Na udach dłuższa i gęsta, tworzy wyraźne portki; gęsta, nieprzemakalna, w dotyku trochę szorstka.

MAŚĆ : Najczęściej wilczasta, a najbardziej pożądana jest maść zwana przez miejscowych "górską", uważana przez nich za najbardziej typową i charakterystyczną. Jest to maść pręgowana, o podstawowej barwie w różnych odcieniach szarości, z pręgowaniem w różnych odcieniach czerni. Typowe jest, że włos ma trzy różne kolory, od orzecha piniowego przez czerwony do mahoniowego. Także pręgowanie może różnić się na różnych partiach ciała; ciemniejsze na głowie, grzbiecie i łopatkach, średnio ciemne na bokach, zadzie i udach, jaśniejsze na brzuchu i niższych partiach kończyn. Dopuszczalna mała biała plamka na piersi.

WIELKOŚĆ I WAGA:

Wysokość w kłębie:

Psy: 58 - 64 cm (z tolerancją + 2 cm).

Suki: 55 - 61 cm (z tolerancją + 2 cm).

Waga:

Psy: 30 - 40 kg.

Suki: 25 - 35 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

- Zachowanie : Oznaki lęklivosti lub niepewności.
- Głowa : Zbyt duża, koścista lub mięsista, zbyt wąską, długą lub szpiczasta.
- Uszy : Nietypowo osadzone, zbyt duże, grube i okrągłe.
- Maść : mała biała plamka w innym miejscu, niż dopuszcza wzorzec.

WADY DUŻE:

- Oczy : Żółte, powieki luźne.
- Ogon : Kształtu rogu myśliwskiego, zakręcony lub z haczykiem na końcu.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Zachowanie: Agresja lub wyraźna lęklivość.
- Głowa: Linie profile zbieżne.
- Nos : Inny niż czarny.
- Uzębienie : Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Oczy : Porcelanowe lub różnej wielkości.
- Wrodzona głuchota.
- Ogon : Cięty lub szczątkowy, wrodzony brak ogona.
- Maść : Albinizm, łaciata lub inna od typowej.
- Wielkość : Powyżej lub poniżej limitu.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.